

Domácí bohoslužba 1.11.2020

připravil Kamil Vystavěl

* * * * *

Úvodní slovo

Milost našeho Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha svatého ať je s námi.

Evangelium podle Matouše 7,13-14:

Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá.

Čtení z knihy proroka Ámose, kap. 4, v. 6-13

Způsobil jsem, že jste neměli co do úst v žádném svém městě, že jste měli nedostatek chleba na všech svých místech. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Já jsem vám také odepřel hojnost dešťů tři měsíce přede žněmi, jedno město jsem svlažoval a druhé jsem nesvlažil, jeden díl země byl zavlažován, zatímco díl, na který nepršelo, zprahl. Dvě tři města vrávorala k jinému městu, aby se napila vody, žízeň však neuhasila. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Bil jsem vás obilnou rzí a snětí; mnoho vašich zahrad a vinic, vaše fíkovníky a vaše olivy sežraly housenky. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Poslal jsem na vás mor jako na Egypt, vaše jinochy jsem pobil mečem, i vaši koně byli odvléčeni, dal jsem vám čichat puch vašich táborů. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Podvrátil jsem vás, jako jsem podvrátil, já Bůh, Sodomu a Gomoru; byli jste jako oharek vyrvaný z plamenů ohniště. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův.

Proto s tebou, Izraeli, takto naložím. A protože s tebou naložím takto, připrav se, Izraeli, na setkání se svým Bohem! Neboť hle, on je tvůrce hor a stvořitel větru, oznamuje člověku, co má na mysli, působí úsvit i soumrak, šlape po návrších země. Jeho jméno je Hospodin, Bůh zástupů.

Zamyšlení

Představuji si, že tato prorocká slova pronášel pečlivě připravený řečník, neúprosný kritik své doby. O tom, zda jeho hlas hřímal, zda slova byla doprovázena působivými gesty, či nikoli, nevíme nic. Nevíme ani, kolik měl posluchačů, patrně jich mnoho nebylo. Víme

však, že ta slova byla pronesena a zapsána někdy v polovině 8. století před n.l. a někdo je úspěšně uchovával pro budoucí generace.

Ke komu ta řeč byla pronesena? Na začátku kapitoly se dočteme, že posluchači jsou tučně a spokojené „bášanské krávy“ v Samaří – v hlavním městě tehdy velice prosperujícího státu Izrael. Ony „kravičky“ se měly tak dobře prý proto, že „*utiskují nuzné a křivdí ubožákům*“ (viz Ámos 4,1). Zároveň tito zajištění lidé pravidelně slaví bohoslužby a Pánu Bohu přinášejí dary, jako kdyby bylo vše v pořádku (srov. Ámos 4,5). Nicméně něco v pořádku nebylo. Co všechno bylo tehdy v nepořádku, o tom se píše v jiných částech knihy Ámos. Největší problém byl však v tom, že tehdejší nepořádek skoro nikdo nebral na vědomí.

Uvedená prorocká řeč zmiňuje celou řadu zneklidňujících dějů: slyšíme o období sucha, hladomoru, zničené úrodě, epidemii, porážce od nepřátel... Ámos tyto otřesné děje chápe a vyloží jako boží doteky, jako Hospodinovy záměrné činy, které by mohly lidem snad naznačit, že něco není v pořádku. Byl to Bůh, kdo sesílal ničivé síly na Izrael, a činil tak v naději, že otřesy nakonec zapůsobí blahodárně a přimějí lidi změnit se k lepšímu. Skutečně občas krizové situace přivádí lidi ke změně, k přehodnocení dosavadního směřování, k nové a lepší životní cestě.

Žel pokaždé se vrací jako na kolovrátku refrén: *A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův*. Sice tu byla celá řada rozcestí a výhybek, ale pomyslný autobus či vlak si to frčel dál rovně, dál beze změny směru, dál po široké cestě a prostornými branami... kam až? „Až do kam si sám nevidím“ (citát z písně Bratři Ebenové: *Příjemný let*). Ámos analyzoval společenskou situaci. Na základě svých analýz pak prorokoval Izraeli nedobrý konec. A ten konec skutečně po několika desetiletích nastal. Přišel v podobě Asyrské armády, která blahobytnou a sebe-jistou izraelskou společnost přemohla a ukončila její existenci. To tedy bylo kdysi.

A co dnes? Je možné, že i dnes se dějí podobné impulzy a zneklidňující věci? Že by i dnes kolem nás se objevovaly určité náznaky toho, že je něco v nepořádku? Hladomory, nebo porážka od nepřátel a vůbec válečné konflikty, takové věci se srdce Evropy už dlouhá desetiletí nedotýkají.

Ale co třeba epidemie? No to už je něco jiného, ta se nás týká, ale rozhodně ani zdaleka ne s takovou ničivou silou jako epidemie, které tu byly před sty nebo tisíci lety. Sucho? Ano, leckteré prameny a potůčky přestávají téci a kdekdo si musí výrazně prohloubit svoji studnu, aby v ní měl dost vody. Ale po letošních deštích se zdá, že to není zase tak hrozné. Navíc „kubík“ kvalitní pitné vody pořád ještě stojí pouhých pár desítek korun. Odpadky? Těch stále víc, ale dá se to spálit, dá se to odvézt do jiných zemí, pořád ještě se to dá ukrýt někde mimo naše zraky. Civilizační nemoci? Jsou tu, i my je mnohdy máme, ale máme také kam jít, když je nejhůř, a v lékárnách je tolik tabletek, co trable zahání. Rakovina? Ta se objevuje dosti často a mnozí kvůli této diagnóze obrovsky trpí, ale taky se zdá, že čím dál tím více lidí s tím dlouhá léta může docela dobře žít... Možná vidíte ještě jiné dění, které Vás nenechává úplně v klidu.

Co by mohlo být těmi současnými zneklidňujícími ději, které tiše (nebo docela hlasitě?) naznačují, že něco není v pořádku? Můžeme si dovolit po vzoru proroka Ámose vidět za tím Hospodina? Nebo je spíše svět uspořádán tak, že si lidstvo samo uvařilo to, co teď má na talíři? Ale kdo ten svět právě tímto způsobem uspořádal? Na druhou stranu, skoro

vždycky se dá také říci: „ano, sice se dějí zneklidňující věci, ale vlastně to není až tak zlé,“ takže celkem spokojeně můžeme fungovat, chodit, pracovat a žít jako doposud. A vlak i autobus dál frčí rovně – jako kdysi v Izraeli.

Jestliže však opravdu Bůh záměrně zneklidňuje, jestliže otevírá lidem oči, aby vnímali to zneklidňující dění, aby to s lidmi zacloumalo, vyvedlo z míry a přivedlo ke změně, tak to je dobré znamení. Z prostorné cesty vedoucí do záhuby je připravená chvíli co chvíli odbočka na cestu úzkou, méně prostornou. Zato ty úzké cesty vedou k výrazně lepším cílům. *Hospodin zástupů, tvůrce hor a stvořitel větru, ten, který oznamuje člověku, co má na mysli, ten, který působí úsvit i soumrak*, přivádí mne i další osoby ke svatému neklidu, k touze po lepších životních podmínkách, k šíření nadějných zpráv, ke smyslem nabitému životu. Po těch úzkých a trnitých cestách se nedá tak snadno a pohodlně frčet, ovšem na jejich konci je teplý dům, pohár plný dobrého vína, radostné shledání, vřelé objetí, nekončící láska.

Píseň z Evangelického zpěvníku č. 177

1. Nuž Bohu děkujeme ústy i srdci svými, / který každodenně nám i všem dobře činí. /
Který od života matek našich s námi / byl, i ještě podnes, drží stráž nad námi.
2. Prosme Pána toho, ať nám vždy své milosti / udílí pokoje i v svědomí radosti. / Ať nás
ve své svaté pravdě sám zdržuje / a pokut všech časných i věčných varuje.
3. Sláva, čest buď Bohu Otci i jeho Synu, / Duchu svatému též, v bytí, moci rovnému. /
Trojici přesvaté, jak byla vzdávána / od věků navěky, buď i nyní dána.

Modlitba

Hospodine, dobrotivý a mocný Bože,

ty jsi naší nadějí, naší jistotou a naším rádcem v každé době – a také nyní. Ty jsi stál na počátku a máš v rukou budoucnost celého světa.

Přimlouváme se za nemocnice a ty, kdo v nich jsou.

Přimlouváme se za lidi, kteří by potřebovali lékařskou péči, ale už na ně nezbývá místo, čas, pozornost lékařů.

Přimlouváme se za uzavřené podniky, školy a za ty, kdo v nich být nemohou, ačkoli by chtěli.

Přimlouváme se za nového ministra zdravotnictví Blatného.

Přimlouváme se za ty, kdo jsou izolováni a dlouhé hodiny, dny, týdny čekají na to, že zase uvidí tvář a ucítí dotek druhého člověka.

Prosíme o nové obzory. Kéž máme každý den mnoho důvodů k radosti. Kéž k nám často přicházejí tví poslové dobrých zpráv – tvé doteky a slova.

Další modlitby, přímluvy...

V jednotě se všemi křesťany se takto modlíme:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům a neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Závěrečné slovo – Žalm 121

Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc?
Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi.
Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání.
Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele.
Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.
Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.
Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.
Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.

* * * * *

Nedělní sbírka je určena pro potřeby našeho sboru. Přispět můžete elektronickou cestou na účet sboru 162 282 485 / 0300, nebo např. tak, že peníze určené na sbírku vložíte do obálky, kterou po skončení omezení vezmete s sebou na bohoslužbu.

Ani v následujících týdnech se zřejmě nebudeme moci setkávat při bohoslužbách. Dále budou k dispozici podklady pro domácí bohoslužbu.

Od listopadu se budou prostřednictvím internetu konat některá z pravidelných setkání v týdnu – biblická hodina, náboženství pro děti, příprava na konfirmaci.

Farář je připraven navštívit, případně jinou cestou kontaktovat ty z Vás, kteří by stáli o rozhovor.

Plánované listopadové sborové akce – dobrotrh, koncert Daniela Juna, rodinná neděle – se nekonají.